

valg ikke vilde fastholde det Endringsforslag, som det har stillet om at betale 900 Rd. for Gaardmandsenken, men derimod vilde anbefale Regjeringen at lade denne Sag komme under Overveielse ved Finantslovens Behandling i det Nær, den anden Retstrætte har fundet sin endelige Afgjørelse. Det forekommer mig, at dette Spørgsmaal, hvorvidt Statskassen skulde tilskyde disse 900 Rd. med Renter, er et Spørgsmaal af den Bestaffenhed, at det langt naturligere finder sin Afgjørelse under Behandlingen af den aarlige Finantslov end i et særskilt Lovforslag. Jeg tillader mig altsaa med disse Ytringer at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke maatte finde det rigtigt at tage Forslaget under Nr. 2 tilbage; men, forsaavidt det ærede Udvalg ikke skulde være paa sigt dertil, vil jeg tilraade det høie Thing ikke at stemme for Forslaget, idet jeg gjentager, at jeg meget vel seer, at der kan tale Meget for, at der vises Billighed mod vedkommende Debitor, som ganske vist vil komme til at betale et Beløb, der eengang er betalt, hvis den strenge Ret gjøres gjældende mod hende, men at det ikke forekommer mig, at Dieblicket til at afgjøre denne Sag vilde være heldigt valgt, hvis man afgjorde den nu.

Winther: Det var en Betragtning, som den ærede Minister gjorde gjældende, jeg vilde have udtalt. Naar man ikke vil lade det gjælde, at der i Forhold af denne Art er Forskjel mellem en Almuemands og andre Mænds Stilling, saa antager jeg det for at være yderst farligt, at man i dette Dieblil bringer denne Sag om Mortensens Enke til Afgjørelse, thi derved kommer man paa en Maade til at præjudicere det andet Spørgsmaal med Hensyn til Kammerherre Benzons. Jeg maa imidlertid sige, at jeg for mit Vedkommende i et Forhold af denne Art gjør stor Forskjel mellem en Almuesmand og en Mand som Kammerherre Benzons; det forekommer mig, at de Bemærkninger, som den ærede Ordfører har fremsat om, at man dog ikke kunde vente, at en saadan Almuesmand skulde forlange sig Protocolen forevist, have fuld Gyldighed. Jeg kjender ikke Noget til, hvorledes Hr. Nielsen var ligeoverfor dem, af hvem han modtog

Penge; men det tør jeg nok sige, at ved andre offentlige Institutioner vilde det vistnok være noget her i Landet Uørt, at en Almuesmand skulde vove at forlange at see Protocolen, for at overbevise sig om, at der var skeet den fornødne Tilspøining. Jeg vil tilstaae, at, hvad mig angaaer, tillader jeg mig, naar jeg indbetaler Noget i en offentlig Kasse, aldrig at gjøre en saadan Fordring, og jeg er ogsaa overbevist om, at det vilde blive optaget med særdeles Uvillie, ligesom jeg heller ikke skal nægte, at, naar man ikke har bestemt Grund til at mistante en Mand, er det noget temmelig Støbende for ham at faae en sliq Annodning. Denne Følelse har jeg i Sager af denne Art, og jeg er overbevist om, at man bør tage Hensyn til, at en Almuesmand ikke har havt Mod eller Omsigt til at gjøre en Fordring af denne Art. Det synes mig ligeledes, at, naar et Document skal indsendes til Ministeriet, førend det kan blive udeliveret til Vedkommende, der har betalt dets Beløb, saa maa med Hensyn dertil den samme Betragtning kunne gjøres gjældende. Jeg kan saaledes ikke være enig med den ærede Minister i, at den vedkommende Mand, Mortensen, egentlig skulde have forsomt Noget ved ikke at have forlangt at see, at Dviteringen var paategnet paa Obligationen; men, som sagt, naar det end ikke kan vinde Regjeringens Anerkjendelse, at der bør gjøres en Forskjel i saa Henseende mellem de forskjellige Folkeclasser efter det Standpunkt, hvorpaa de vedkommende Debitorer staae, er det yderst farligt nu at gaae ind paa at bevilge dette Beløb for Mortensens Enke. Naar den Sag, som den ærede Minister omtalte, har fundet sin endelige Paakjendelse ved Høiesteret, og Regjeringen da skulde fremkomme med et Forslag om at godtgjøre denne Enke enten det Hele eller dog en Deel af det Beløb, hun skal betale, men ikke med et Forslag om at godtgjøre Kammerherre Benzons Noget, hvis han ved Høiesteret maatte blive dømt til at betale det ham vedkommende Beløb, saa tvivler jeg ikke om, at Folkethinget vilde gaae ind paa at bevilge en saadan Sum. Havde der idag fra Regjeringens Side været udtalt den Anstuelse, at det var billigt og rimeligt, at man gjorde denne Forskjel mellem en Almuesmand og en anden Mand, som maa